

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 26 czerwca 2019 r. – Emberi Erőforrások Minisztériuma/Szent Borbála Kórház

(Sprawa C-491/19)

(2019/C 348/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Emberi Erőforrások Minisztériuma.

Strona pozwana: Szent Borbála Kórház.

Pytania prejudycjalne

- 1 Czy w stosunku prawnym wynikającym z umowy o udzielenie dotacji organy i instytucje pośredniczące państw członkowskich właściwe w zakresie postępowania w sprawie nieprawidłowości w pierwszej lub w drugiej instancji są uprawnione do bezpośredniego zbadania w toczących się przed nimi postępowaniach na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (zwanego dalej „rozporządzeniem”) – w szczególności w ramach mechanizmu kontroli uregulowanego w art. 60, 70 i 98 – każdego naruszenia, z którego wynika lub może wynikać naruszenie interesów finansowych budżetu Unii Europejskiej, i czy są one zobowiązane, jeśli to konieczne, do zastosowania korekty finansowej?
- 2 Czy krajowy przepis proceduralny lub stanowiące jego wykładnię orzecznictwo, które w przypadku umowy o udzielenie dotacji pozwalają na stwierdzenie niewykonania tej umowy polegającego na naruszeniu przepisów dotyczących zamówień publicznych (nieprawidłowość) oraz na dochodzenie wszelkich roszczeń cywilnych w oparciu o wspomniane stwierdzenie tylko wtedy, gdy komisja arbitrażowa w drodze ostatecznej decyzji lub – w ramach kontroli sądowej decyzji komisji arbitrażowej – sąd w drodze prawomocnego orzeczenia, stwierdzili istnienie naruszenia, zapewnia z należytą skutecznością ochronę interesów finansowych Unii?
- 3 Czy w przypadku, gdy naruszenie przepisów o zamówieniach publicznych stanowi nieprawidłowość, lecz nie wszczęto postępowania przed komisją arbitrażową, sąd rozpoznający roszczenia cywilne związane z wykonaniem umowy o udzielenie dotacji jest uprawniony do dokonania oceny nieprawidłowości w udzieleniu zamówienia publicznego, gdy bada niewykonanie umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 210, s. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 3 lipca 2019 r. – Bundesrepublik Deutschland/XT

(Sprawa C-507/19)

(2019/C 348/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: XT

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie kwestii, czy ochrona lub pomoc UNRWA dla palestyńskiego bezpaństwowca ustały w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) człon drugi dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾, należy pod względem geograficznym wziąć pod uwagę wyłącznie dany obszar działań (Strefę Gazy, Jordanię, Liban, Syrię, Zachodni Brzeg), na którym bezpaństwowiec miał miejsce rzeczywistego pobytu w momencie opuszczenia obszaru objętego mandatem UNRWA (w tym wypadku Syrię), czy też również inne obszary działań należące do obszaru objętego mandatem UNRWA?
- 2) Jeżeli nie należy brać pod uwagę jedynie obszaru działań, na którym bezpaństwowiec miał miejsce rzeczywistego pobytu w momencie wyjazdu: Czy należy zawsze i niezależnie od innych przesłanek brać pod uwagę wszystkie obszary wchodzące w zakres obszaru objętego mandatem? Jeżeli nie: Czy inne obszary działań należy uwzględnić wyłącznie wtedy, gdy bezpaństwowiec miał z danym obszarem działań istotny związek (terytorialny)? Czy dla wystąpienia takiego związku konieczne jest, by bezpaństwowiec miał miejsce zwykłego pobytu na tym obszarze w momencie wyjazdu lub wcześniej? Czy przy badaniu istotnego związku (terytorialnego) należy uwzględnić inne okoliczności? Jeśli tak, to jakie? Czy zależy to od tego, czy w momencie opuszczenia obszaru objętego mandatem UNRWA bezpaństwowiec miał racjonalną możliwość wjazdu na odnośny obszar działań?
- 3) Czy bezpaństwowiec, który opuszcza obszar objęty mandatem UNRWA, ponieważ na obszarze działań, na którym ma miejsce rzeczywistego pobytu, jego bezpieczeństwo osobiste jest poważnie zagrożone, a UNRWA nie jest w stanie udzielić mu tam ochrony ani pomocy, korzysta tym samym z ochrony zapewnianej przez art. 12 ust. 1 lit. a) człon drugi dyrektywy 2011/95/UE również wtedy, gdy udał się uprzednio na ten obszar działań, mimo że jego bezpieczeństwo osobiste nie było poważnie zagrożone na obszarze działań, na którym przebywał wcześniej, i nie mógł w okolicznościach istniejących w momencie wyjazdu liczyć na to, że na obszarze działań, na który się udaje, otrzyma ochronę lub pomoc UNRWA i w dającej się przewidzieć przyszłości będzie mógł wrócić na obszar działań, na którym dotychczas przebywał?
- 4) Czy przy ocenie kwestii, czy bezpaństwowcowi należy odmówić nadania statusu uchodźcy ipso facto z tego powodu, że po opuszczeniu przez niego obszaru objętego mandatem UNRWA nie są już spełnione przesłanki określone w art. 12 ust. 1 lit. a) człon drugi dyrektywy 2011/95/UE, trzeba wziąć pod uwagę wyłącznie obszar działań, na którym miał on ostatnie miejsce zwykłego pobytu? Jeżeli nie: Czy należy dodatkowo – analogicznie – uwzględnić obszary, które trzeba wziąć pod uwagę zgodnie z pytaniem drugim w momencie wyjazdu? Jeżeli nie: Według jakich kryteriów należy określić obszary, które trzeba uwzględnić w momencie rozstrzygnięcia wniosku? Czy warunkiem odpadnięcia przesłanek określonych w art. 12 ust. 1 lit. a) człon drugi dyrektywy 2011/95/UE jest gotowość organów (państwowych i quasi-państwowych) na odnośnym obszarze działań do (ponownego) przyjęcia bezpaństwowca?
- 5) Na wypadek gdyby w związku z wystąpieniem lub odpadnięciem przesłanek określonych w art. 12 ust. 1 lit. a) człon drugi dyrektywy 2011/95/UE znaczenie miał obszar działań, na którym znajdowało się (ostatnie) miejsce zwykłego pobytu: Jakie kryteria są decydujące dla ustalenia miejsca zwykłego pobytu? Czy konieczny jest legalny pobyt za zgodą państwa pobytu? Jeżeli nie: Czy potrzebne jest przynajmniej świadome przyzwolenie na pobyt zainteresowanego bezpaństwowca przez właściwe organy obszaru działań? Jeżeli odpowiedź w tym zakresie jest twierdząca: Czy właściwe organy muszą konkretnie wiedzieć o obecności danego bezpaństwowca, czy też wystarczy świadome przyzwolenie na jego pobyt jako członka większej grupy osób? Jeżeli nie: Czy wystarczy wyłącznie rzeczywisty dłuższy pobyt?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).